

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 1/2004 - 12 pàgines

Sessió extraordinària del dia 15 de gener del 2004

El dia 15 de gener del 2004, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 2/2004, que és el següent:

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2004, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sra. Olga Areny Sánchez
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències dels Srs. Guillem Valdés per motius familiars, i dels Srs. Jordi Mas i Daniel Mateu per motius personals.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Xavier Montané Atero, Ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.15h)

El Sr. síndic general:

Passem al punt únic de l'ordre del dia.

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2004, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 50/2003 del 10 de novembre i l'informe de la comissió ha estat publicat en el Butlletí número 1/2004 del 7 de gener.

A més a més, el Sr. Josep Dallerès Codina, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ha presentat dos reserves d'esmena.

Exposa l'informe de la comissió el Sr. Jordi Daban en substitució del Sr. Jordi Mas Torres, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 23 de desembre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost per l'exercici 2004 al M. I. Sr. Jordi Mas Torres, i en el seu nom exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de la reunió mantinguda el 29 de desembre del 2003 ha analitzat el Projecte de llei del pressupost per l'exercici 2004 i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat 8 esmenes: 5 per part del Grup Socialdemòcrata i 3 per part dels representants del Centre Demòcrata Andorrà, membres del Grup Mixt.

De les 8 esmenes presentades, 3 esmenes s'han aprovat per unanimitat i 5 esmenes no han estat aprovades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovant per unanimitat el text del qual es sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Així mateix, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha detectat que subsisteix una diferència positiva de 32 euros en el pressupost i això no s'adequa al que estableix l'article 21.2 de la Llei general de les finances públiques.

A tal efecte, els M. I. Srs. Marc Pintat Forné, Roc Rossell Dolcet i jo mateix proposem la reducció de 32 euros de l'import de 34.400.922,99 euros previstos per emetre deute públic o concertar operacions de crèdit de l'article 23.1.a de la Llei del pressupost, quedant en 34.400.890,91 euros.

En concordància es modifiquen els imports de les taules següents:

Classificació econòmica: capítols de la pàgina 43, del llibre 1, codi 9, "Passius financers", quedant en l'import de 34.419.509,91 euros, i el total del pressupost d'ingressos quedarà en un import de 289.836.025,93 euros.

Classificació econòmica: articles de la pàgina 44, del llibre 1, codi 90, el subtotal 9, i el total del pressupost d'ingressos, quedant respectivament en 34.400.890,91 euros, 34.419.509,91 euros i 289.836.025,93 euros.

Classificació econòmica: conceptes de la pàgina 47, del llibre 1, els codis 900, 90 i el subtotal del codi 9 i el total del pressupost d'ingressos, quedant respectivament en 34.400.890,91 euros, 34.400.890,91 euros, 34.419.509,91 euros i 289.836.025,93 euros.

Tanmateix si s'accepta aquesta proposta s'haurà de modificar el pressupost d'ingressos del Govern d'Andorra del 2004.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Passem tot seguit al debat de les reserves d'esmena segons l'ordre de l'informe del ponent.

La primera reserva d'esmena presentada pel Sr. Josep Dallerès Codina del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que correspon a l'esmena número 2 de l'informe de la ponència.

Per exposar l'esmena té la paraula el Sr. Josep Dallerès Codina.

Teniu la paraula Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Per escrit de 29 de desembre del 2003 vaig presentar dues reserves d'esmena que figuren publicades en el Butlletí del Consell General número 1/2004 del 7 de gener d'enguany.

La primera correspon a l'esmena segona -l'esmena número 2- de l'informe del ponent, i es tracta d'una

esmena de modificació de l'article 15 de l'articulat de la Llei del pressupost.

L'article de la Llei diu així: "Es fixa la pensió de solidaritat establerta en l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat de 17 d'octubre del 2000 en un import del 50% del salari mínim vigent durant l'any 2004".

Nosaltres proposem que digui així: "Es fixa la pensió de solidaritat establerta en l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat de 17 d'octubre del 2000 en el mateix import que el salari mínim vigent durant l'any 2004".

És a dir, que proposem que on hi diu: "En un import del 50% del salari mínim vigent durant l'any 2004", hi digui: "En el mateix import que el salari mínim vigent durant l'any 2004".

Proposem aquesta modificació al text de la Llei per tal que en cap supòsit, sota cap concepte, qualsevol persona amb discapacitat no pugui trobar-se amb una assignació inferior al salari mínim.

Suposem que el dia 17 d'octubre del 2002 aquesta era una voluntat que manifestava, entre altres, el conjunt de les forces polítiques en votar a favor de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, i més concretament en votar l'article 20 d'aquesta Llei -l'article que fa referència a la pensió de solidaritat.

No acabem d'entendre la tossuderia repetitiva que va manifestar el Grup Lliberal un any més en no acceptar tal modificació en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Esperem, tanmateix... -tenim l'esperança, és de les darreres coses que es perden-, que avui el sentit de la votació canviï i es permeti tal modificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris el Govern vol intervenir?

Al final?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt intervé el Sr. Joan Monegal.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Preferiria, perquè he preparat una intervenció per les dues esmenes, i si és possible fer una única

intervenció després d'escoltar la motivació de la segona reserva d'esmena.

El Sr. síndic general:

Us recordo que el debat d'aquesta esmena es produeix en aquests moments.

Vull dir, si voleu fer una sola intervenció, faci-la...

El Sr. Joan Monegal:

Doncs, llavors passaria a fer la intervenció perquè l'altra, d'alguna manera, anirà a col·lació de la primera.

El Sr. síndic general:

D'acord. Gràcies.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

En mèrits de les reserves d'esmena promogudes pel Partit Socialdemòcrata efectuem les següents reflexions.

Pel que fa a l'esmena segona, segons la qual es proposa modificar l'import del 50% del salari mínim vigent durant l'any 2004, determinat en la Llei de pressupostos per fixar anualment l'import de la pensió de solidaritat a favor de les persones amb discapacitat que preveu l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, Entenem que la proposta de l'esmena consistent en què l'import de la referida pensió de solidaritat coincideixi amb el mateix import que el salari mínim vigent durant l'any 2004, és plenament congruent amb l'esperit i requisits determinats en l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

Veiem com l'article 20 estableix que es crea la pensió de solidaritat a favor de les persones que per una discapacitat greu no puguin treballar o es trobin amb greus problemes per trobar o mantenir un lloc de treball a conseqüència de la seva discapacitat.

Dins dels requisits per assolir dita pensió s'estableix acreditar de forma fefaent que no es disposa de recursos suficients per viure.

La Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat puntualitza també en el seu articulat que l'import mínim d'aquesta pensió no pot ser inferior a la meitat del salari mínim.

Veient el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2004 la conclusió és fàcil d'efectuar no havent-hi cap dubte del fet de què el Govern ha

optat per establir l'import mínim de dita pensió de solidaritat, i hem de pensar que ha obrat així combinat justament pel que estableix la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat que impedeix que l'import pugui ser inferior al 50% del salari mínim.

Observant i atenent les circumstàncies socials que ens envolten de les quals destaquem els preus dels lloguers, dels habitatges i les infraestructures encara incipients per garantir a dites persones discapacitades en termes d'igualtat amb la resta dels ciutadans del Principat tal com estableix el nostre precepte constitucional, veiem, doncs, més que oportuna l'esmena... a la reserva d'esmena efectuada pel Grup Socialdemòcrata.

Quant a la reserva d'esmena dirigida a les modificacions de l'article 16 que la reproduiré a posteriori...

El Sr. síndic general:

Potser després en el moment del debat si vol donar, llavors, la lectura del...

El Sr. Joan Monegal:

Exacte.

Entenem, per tant..., -tal com dèiem els consellers generals del CDA en el debat de totalitat del pressupost- que el Govern no ha aconseguit consolidar polítiques que afavoreixin l'economia productiva, la creació de llocs de treball -sobretot en el sector terciari-, i la instauració de millores socials que justament el creixement de dita economia ha de fomentar i garantir.

Contràriament, dèiem que ens hem trobat amb uns pressupostos de continuïtat i de mera gestió, i en cap moment entenem han estat realitzats fent un esforç de planificació que potenciï el teixit empresarial, renovi l'impuls econòmic del país i així possibiliti clarament consolidar per a tots els ciutadans i en igual condicions d'oportunitat les garanties de caràcter social que entenem necessàries en un estat de dret democràtic social tal com s'expressa en la Constitució andorrana.

Pensem que l'establiment de la pensió de solidaritat en els termes interessats en les reserves d'esmena no ha de desequilibrar en absolut els pressupostos d'un estat, i si fos així, tots ens podríem començar a preocupar.

Per altra banda, l'acceptació de l'esmena harmonitzaria el text clarament amb la voluntat d'un desenvolupament de les garanties socials que tenim,

-almenys nosaltres-, la ferma convicció que la majoria de la nostra societat reclama.

Entenem que una mala gestió governativa que no ha encertat entre nous fluxos econòmics per al nostre estat i que tampoc ha encertat en la política exterior per tal de potenciar els recursos del país no pot fer pagar els plats trencats d'aquesta situació al col·lectiu que s'ha de beneficiar de la referida pensió de solidaritat.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció del Grup Parlamentari Lliberal.

Té la paraula el Sr. Marc Pintat.

El Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei del pressupost estableix en el seu article 15 l'import de la pensió de solidaritat tal com ho defineix l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

Aquest import es fixa en un 50% del salari mínim vigent durant l'any 2004.

Des del Grup Parlamentari Lliberal pensem que és aconsellable mantenir la pensió de solidaritat al 50% del salari mínim pels motius següents: primer, en compliment dels principis que regeixen la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat com són la responsabilitat individual, familiar i social, l'autonomia i la capacitat de l'individu d'evitar en qualsevol situació de dependència així com el paper subsidiari de l'estat restant com a darrera xarxa protectora. Es fixa aquest import per donar els mitjans a les persones amb discapacitats d'integrar-se a la societat mitjançant la seva capacitat pròpia; segon, l'esmentada pensió de solidaritat es pot acumular amb altres assistències del Govern i amb ingressos procedents d'ocupacions a temps parcial o a baix rendiment sempre que els ingressos totals així percebuts no superin el salari mínim.

Així mateix, la pensió de solidaritat es pot complementar amb les prestacions socials que estableix el Reglament vigent de les prestacions d'assistència social preveient prestacions per ajuts a la inserció, a la manutenció, a l'habitatge, al pagament de guarderia, al pagament de l'estada a l'estranger, entre altres.

Per altra part, la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat preveu uns reglaments d'aplicació que podrien modificar l'esquema actual d'ajuts i en acord amb les possibles modificacions

futures, caldrà revisar el sistema d'ajuts i anar ajustant la pensió de solidaritat.

Per tant, el Grup Parlamentari Lliberal no donarà suport a l'esmena reservada per part del Grup Socialdemòcrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Breument per referir-me al que ha explicat el Sr. Dallerès. Parla de la tossuderia repetitiva del grup parlamentari sobre aquesta qüestió.

Ho ha explicat molt bé el Sr. Marc Pintat... aquí es tracta i la Llei ho diu. La Llei diu que les persones que no tinguin capacitat econòmica per tirar endavant, per ells està creada aquesta pensió de solidaritat. I, aquí és el quid de la qüestió: es tracta de què es pot completar amb altres, en els casos adients en cada cas que faci falta, i una vegada més no es tracta de dir: "la pensió igual per a tothom perquè sí" sinó, "la pensió mínima que estableix la Llei, però, amb totes aquestes possibilitats d'arribar molt més enllà del que en un cas determinat potser alguna gent no necessita".

Per tant, em sembla que el plantejament és l'adequat. És la mateixa discussió que vam tenir l'any passat aquí sobre el mateix tema -en aquell moment, en el debat de totalitat, també es va dir això. I, també voldria fer un petit incís: no estem a Andorra en un lloc fora del món... vull dir, al nostre entorn la pensió equivalent a aquesta és inferior a la que serà l'andorrana, i per tant, estem en unes bones perspectives de cara al que és el cas del sud d'Espanya, en aquest cas concretament. I, em sembla que amb els complements que des del Ministeri de Salut i Benestar s'aporten a totes aquestes altres possibilitats de dites tècniques de tota mena i amb la possibilitat de, com s'ha remarcat aquí, que pel reglament es pugui anar revisant en la mesura que es coneguin els casos, em sembla que no hi haurà cap persona que quedi desatesa de cap manera.

I, també s'ha de dir que aquestes mesures, tant aquesta com la mesura que és objecte de la segona esmena del Sr. Dallerès, han estat parlades i negociades també i convingudes amb les associacions que han trobat que s'ha de preservar també el principi d'igualtat amb tothom, també dels discapacitats, i ells precisament no volen que siguin

considerats d'una manera especial sinó només allò que hi tenen dret el que l'estat els hi compensi. L'estat els compensa en tot el que ha de compensar en aquesta Llei i en tots els complements que hi ha.

I, això sí, el que li he de dir al Sr. Monegal és que vostè... -el Sr. Dallerès això no ho ha fet, ni crec que ho faria- s'ha inventat que la mala gestió del Govern interior i exterior la volem fer pagar als discapacitats. Això, si ho he entès així és un invent de vostè i, jo, no li puc admetre de cap manera. No es tracta mai de fer pagar a cap col·lectiu una política bona o dolenta. Jo penso que és bona però, no crec que s'ho cregui vostè això. Permeti'm dubtar que vostè es pensi que nosaltres volem fer això. És un recurs dialèctic que es pot escoltar en un parlament i s'ha d'escoltar, naturalment, però jo m'hi he d'oposar i he de dir que no, i aquí potser sí que faig oposició de l'oposició -que de vegades ho diu el Sr. Bartumeu encertadament- no puc admetre que es digui que volem fer pagar a un col·lectiu els resultats d'una gestió econòmica del Govern... això, de cap manera és així, i per això he volgut prendre la paraula, Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Dallerès per part del Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Tant el Sr. Pintat en la seva intervenció com el Sr. cap de Govern en la seva han plantejat el fet de què la pensió de solidaritat es pot complementar amb d'altres. Efectivament.

De fet, el text no ho diu així. Diu: "es pot acumular amb altres". El fet és que es pot acumular sempre i quan les altres hi siguin. Es pot donar el cas de què les altres no hi siguin i, en aquest cas, estem molt lluny de l'esperit de la Llei. L'esperit, en el moment que es va votar la Llei, és que en cas de què no hi haguessin les altres, com a mínim, es tingués la pensió de solidaritat o el conjunt fos equivalent al salari mínim, i així ho diu l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

És a dir, que ja preveu la possibilitat -la pròpia Llei- de rebaixar la pensió de solidaritat en uns termes en funció de si hi ha o no altres pensions.

L'apartat 4 de la Llei... l'apartat 4 de l'article 20 de la Llei diu així: "La pensió de solidaritat es pot

acumular -és cert- amb altres d'assistència del Govern de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i en ingressos procedents d'ocupacions a temps parcial o de baix rendiment, sempre que... -i subratllo-, sempre que els ingressos totals així percebuts no superin el salari mínim." Queda molt clar quin és l'esperit de la Llei. "En aquest cas... -continua el text-, la pensió es redueix en conseqüència i queda en suspens mentre persisteixi la situació, -i, es recupera automàticament- si no es manté la feina o disminueixen els ingressos per sota del salari mínim."

És a dir, que la pròpia Llei preveu un mecanisme però, com a mínim demana que hi hagi el salari mínim.

Si no existeixen les altres pensions o d'altres subsidis es pot donar el cas, si únicament la Llei del pressupost planteja el 50%, que en un determinat moment una persona tingui única i exclusivament el 50% del salari mínim, no el salari mínim, que era el que demanava la Llei en el seu dia. Efectivament estan pendants -s'ha fet menció dels reglaments-, els reglaments poden venir a complementar tot això, avui per avui no hi són. Jo crec que una manera de solventar aquesta manca de reglament de desenvolupament de la Llei fora mantenir el 50% que únicament... perdó! mantenir la totalitat del salari mínim que únicament es pagarà d'acord com diu l'article 20, apartat número 4, amb les proporcions que toquin perquè deixa de pagar-se si els rendiments són per sobre del salari mínim...

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Joan Monegal pel Grup Mixt teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, mireu! Primer, precisar que d'invents, en definitiva, malauradament, possiblement fins a la data encara no n'he fet cap, sinó correria a patentarlo.

El que sí que he expressat és una opinió, i possiblement en paraules del cap de Govern no ha estat interpretada.

Jo també em refereixo a la literalitat de la Llei, i quan he anat a la literalitat de la Llei de garanties dels discapacitats, quan he llegit que d'alguna manera aquesta pensió de solidaritat era per ajudar a mantenir aquells que no tenen un lloc de treball, mantenir els recursos suficients per viure, evidentment dic, bé, que millor que la congruència

de guardar el salari mínim interprofessional en aquesta pensió de solidaritat.

I, aquest és el supòsit que jo he posat en tela de judici dient, bé, si ara hem de fer un cavall de batalla en aquesta situació quan tenim una pressió fiscal que possiblement ens vindrà i, serà més generalitzada i aquesta sí incidirà en molts sectors del nostre teixit social però no pas al col·lectiu dels discapacitats regulats per aquesta Llei, crec que fer un cavall de batalla, reticent d'impulsar després de l'esmena la reserva d'esmena i discutir-ho avui abans d'aprovar el pressupost d'aquest any, entenc que d'alguna manera el Govern hauria de tenir aquesta sensibilitat i, per tant, acceptar l'esmena tal com està proposada pel Partit Socialdemòcrata.

El fet de què jo hagi argumentat, en aquest últim apartat d'aquí, que entenem que la mala gestió governativa era una hipòtesi, el sentit de dir, que si estem davant d'una mala gestió governativa que fa que les arques de l'erari públic d'alguna manera siguin fins i tot per atendre aquest augment que significaria això, malauradament estaria el país per estar al davant d'aquest supòsit.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pel Grup Lliberal ?

El Govern vol tornar a intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc per dir que el Sr. Dallerès, i el que pretén el seu grup parlamentari i nosaltres amb el nostre grup parlamentari, de fet arribem al mateix. La diferència és que vostès resten i nosaltres sumem. Però, em fa l'efecte -i això una vegada, que cas per cas, i amb tot el bon treball que fa el Ministeri de Salut i Benestar es podrà explicar degudament en comissió, si vostès volen. A mi em sembla que és el mateix, arribar-hi per una via com per l'altra, i estic segur i sé que al ministeri, -tal com treballen i per la sensibilitat que tenen-, no arribarà cap cas en què es trobi una persona discapacitada que tingui cap dificultat.

I, llavors, també, jo si cal també hagués hagut de dir que vostè ha fet un invent, Sr. Monegal, però sí que ha fet una hipòtesi i aquesta hipòtesi li asseguro -i vostè ha de saber que no és així- que de cap manera es discuteix això per qüestions pressupostàries, per qüestions econòmiques... no es discuteix això perquè, a més a més, la Llei de discapacitat la vam promoure nosaltres, la vam fer i

l'hem feta amb aquest esperit i vam rebre la col·laboració de tota aquesta Cambra per fer-la realitat, que avui és, i que és una realitat fins i tot abans de tenir-la en molts països -en alguns casos.

Per tant, nosaltres l'havíem de tenir, l'havíem de fer i l'hem fet, i em fa l'efecte que arribem a un resultat similar per un camí o per l'altre de tal manera que ningú es pugui sentir, com ha dit el Sr. Dallerès, perjudicat per la manera com el pressupost aquest any ho contemplarà si no s'accepta l'esmena tal com ha dit el Grup Parlamentari Lliberal que no acceptarà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Dallerès pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern discrepo... i, discrepo perquè potser a la llarga s'arribarà al mateix resultat. No s'hi arriba, en tot cas, de la mateixa manera, i s'obliga a fer tota una sèrie de gestions a la persona que pugui trobar-se en aquesta situació, -que són totalment innecessàries al nostre entendre.

Li torno a llegir el que diu l'article 20 a l'apartat número 4: "La pensió de solidaritat es pot acumular amb altres assistencials del Govern -i jo preciso... si hi són, perquè si no hi són, en tot cas, ho hauran de demanar a posteriori- de la Caixa Andorrana de Seguretat Social -dic exactament el mateix- i amb ingressos procedents d'ocupacions a temps parcial o de baix rendiment, sempre que els ingressos totals així percebuts no superin el salari mínim". I, llavors hi ha la frase aquesta que permet la modulació. Que es parli de salari mínim no vol dir que s'hagi de pagar, perquè el propi text ja modula de quina manera s'ha de pagar. Diu: "en aquest cas, la pensió es redueix en conseqüència o queda en suspens mentre persisteixi la situació". És a dir, que aprovar el salari mínim agilita molt més i evita que la persona que es pugui trobar -i millor que no s'hagi de trobar, però que em reconeixerà com a mínim que es pot donar el cas de què algú s'hi trobi- evita d'haver de fer qualsevol gestió perquè és automàtic -i em sembla que val la pena simplificar al màxim aquests tipus de gestions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada.

Us recordo que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, doncs, es mantindria el text tal i com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier: No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fitó : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

Sí. Vots positius 9, negatius 15.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la segona esmena reservada presentada també pel Sr. Josep Dallerès Codina, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que correspon a l'esmena número 3 de l'informe de la ponència.

Per exposar l'esmena té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Per escrit de 29 de desembre del 2003 vaig presentar dues reserves d'esmena que figuren publicades en el Butlletí del Consell General número 1/2004 del 7 de gener d'enguany.

La segona correspon a l'esmena tercera de l'informe del ponent i es tracta d'una esmena de modificació de l'article 16 de l'articulat de la Llei del pressupost.

Es tracta de l'article que regula el percentatge a càrrec del Govern per finançar les despeses sanitàries derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària previstos en la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

El text del Govern proposa que aquest percentatge sigui del 50%, és a dir, proposa el mínim previst per la Llei en el seu article 26.1, apartat e). La resta corre a càrrec de la seguretat social.

Nosaltres proposem que sigui del 75% la part que correspongui a Govern o coberta pel Govern corrent a càrrec de la seguretat social el 25% restant.

No considerem adequat, mentre l'afiliació a la CASS no sigui obligatòria per a tothom, que aquest organisme hagi d'assumir el mateix percentatge que l'ha assumit el Govern. No han de ser sempre els cotitzants de la CASS els que únicament es mostrin solidaris amb la resta de la col·lectivitat. És de les arqués governamentals que cal arbitrar la redistribució sense deixar de banda mai l'enunciat de l'article 37 de la Constitució.

En base a l'exposat demanem el vot favorable a la nostra reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern vol intervenir?

Al final?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Breument. Amb coincidència amb l'argumentació precedent d'alguna manera, només per considerar l'aportació que fa aquesta esmena com a complement justament a les minves, que d'alguna manera consideràvem ja en l'exposició de la nostra argumentació pel que fa a la reserva d'esmena anterior.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció del Grup Lliberal.

Té la paraula el Sr. Marc Pintat. Sí, teniu la paraula.

El Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei del pressupost estableix en el seu article 16 que l'Estat contribueix en el finançament de les despeses estrictament sanitàries derivades de les prestacions socials i sociosanitàries de suport a l'autonomia a càrrec de la seguretat social amb un 50%.

Des del Grup Lliberal considerem que aquest percentatge permet distribuir de forma equilibrada el finançament de les despeses estrictament sanitàries entre l'Estat i la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Tenint en compte la importància que tenen les despeses sanitàries derivades dels programes d'atenció social i sociosanitàries, l'Estat en finança el 50%. Per altra part, l'Estat també finança, tal com preveu la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat en el seu article 26, apartat quart, la cotització a la seguretat social de les persones amb discapacitat. L'Estat es fa càrrec del 100% de la despesa de la seva cotització al règim de la seguretat social i, per tant, les persones amb discapacitat tenen dret a la cobertura sanitària.

El fet d'assumir el finançament per part del Govern d'un percentatge superior al 50%, suposaria una discriminació tant pel col·lectiu dels discapacitats com per la resta de la població afiliada al sistema andorrà de seguretat social, deixant de complir el principi d'igualtat tant demanat pel col·lectiu de persones amb discapacitats.

Per aquests motius no podem donar suport a l'esmena reservada pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern no vol intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap altra intervenció?

Doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada, i us recordo, doncs, una vegada més, que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena, i en aquest cas es mantindria el text tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier: No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El Sr. síndic general:

Sí, gràcies.

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

Sí. Vots positius 9, negatius 15.

El Sr. síndic general:

Gràcies

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté, doncs, el text tal com ha sortit de la comissió.

Acabat, doncs, el debat i la votació de les esmenes reservades, i abans de passar al debat i a la votació de les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserves d'esmena, atès que en l'informe de la comissió hi consta una proposta que recolzen els Srs. Marc Pintat Forné, Jordi Daban Alsina i Roc Rossell Dolcet consistent en subsanar en virtut del que disposa l'article 21.2 de la Llei general de finances públiques, una diferència positiva en el pressupost de 32 euros, i entenent que aquesta no és procedent si no rep l'acord unànim del Consell General, proposaria d'acceptar-la sempre i quant no es presentin objeccions per part de ningú.

Sí, Sr. Josep Dallerès del Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Josep Dallerès:

Sr. síndic, nosaltres demanem que s'apliqui estrictament el que regula el Reglament del Consell, és a dir que es posin a votació, en tot cas, les esmenes i les reserves d'esmena, o vots particulars que s'hagin presentat al text.

El Sr. síndic general:

D'acord. Molt bé.

Doncs, no té lloc acceptar aquesta proposta feta pels consellers lliberals dins de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, i doncs, procedirem tot seguit a la votació de les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserves.

Demanaria als grups parlamentaris si desitgen intervenir?

Pel Grup Mixt? Cap intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata? Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No repetirem el que ja vam dir el dia del debat de totalitat el mes de desembre. Allà hi figuren totes les argumentacions que vam donar al nostre vot en contra de la totalitat del pressupost.

Només afegirem que la Llei de finances públiques, efectivament, tal com recull ja l'informe de la Comissió de Finances, en el seu article 21.2 diu que "El pressupost general ha de ser aprovat de manera

que els estats de despeses i els estats d'ingressos quedin equilibrats."

I, això no és el cas amb el pressupost que ha estat presentat. Hi ha una diferència de 32 euros. Es pot pensar que 32 euros és una bagatel·la. Sí i no! En tot cas, demostra que hi ha un respecte bastant lleuger del que diuen les lleis que votem aquí en aquesta Cambra. I com a mínim era fàcil de solventar. Calia, senzillament, en comptes de presentar una nota a la Comissió de Finances, en temps volgut, el que calia fer, era presentar una esmena per corregir, i quedava solventat el tema. Això no es va fer, suposo que... perquè estem dins d'una línia que el Govern no s'equivoca mai, i els 17 vots aquí són una caixa de ressonància, que fan el que fan des de fa un any i mig o dos anys.

Doncs, a les argumentacions que ja vam donar el mes de desembre, s'hi afegeix aquesta per no votar nosaltres un pressupost que a més a més no compleix la Llei de finances públiques en el seu article 21.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció del Grup Parlamentari Lliberal.

Sr. Cándid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

No, només és per contestar al Sr. Dallerès.

Miri, Sr. Dallerès, el Grup Parlamentari Lliberal no és cap caps de ressonància o caixa de ressonància -no sé com ho ha dit exactament...

Nosaltres, en el moment de debatre les dues esmenes a la totalitat ja vam dir que hi havia un desquadre de 32 euros i en vam fer, en aquest cas, el greuge que havíem d'haver fet al Govern.

Ara, nosaltres considerem en aquest moment que un pressupost que necessita l'estat per tirar endavant, que es va discutir en comissió, que el Grup Lliberal, en aquest cas, va presentar una possibilitat d'esmenar aquests 32 euros en el sentit que es fes en la mateixa comissió... bé, jo personalment, Sr. Dallerès, el que penso és que és una mica de mala voluntat no voler-ho fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

El Sr. cap de Govern:

Al final Sr. síndic, si us plau.

El Sr. síndic general:

No, és que ja hem acabat un torn d'intervenció dels grups parlamentaris, i llavors tindria la paraula el Govern si desitja intervenir.

Sí. Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En el mateix sentit que el Sr. Cándid Naudi. Bé, jo també lamento aquest error i com saben, doncs, la feina que fan els nostres funcionaris a Govern, tot i ser de qualitat, doncs, es poden trobar amb errors, i que ho han lamentat tant o més que jo. I, trobo que dir que era fàcil de solventar, també els hi podríem retornar i dir: sí que era fàcil de solventar, l'únic que nosaltres lamentem que no hagin pogut arribar a un pressupost equilibrat, que hauria sigut la nostra voluntat, i la llàstima ha estat aquest malaurat error que esperem que no torni a passar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu havíeu demanat la paraula?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, és perquè he sentit aquí -m'he quedat una mica astorat- que el president del Grup Parlamentari Lliberal s'atreveix a tractar l'actitud del Grup Parlamentari Socialdemòcrata de mala voluntat.

Miri, el Reglament del Consell, la Constitució i les lleis, normalment tots quan vam prendre possessió del nostre càrrec vam prometre acatar-los.

Com se'ns pot dir que nosaltres tenim mala voluntat, quan aquest error -que la ministra, doncs, aquí, amb tota correcció ens explica i, evidentment, tots ens podem equivocar- s'havia de solventar d'una manera?

El company Josep Dallerès ho ha explicat. Ho vam dir en el debat de totalitat. S'havia de fer una esmena. I jo ho vaig dir aquell dia al Grup Parlamentari Lliberal, paradoxalment no ha presentat esmenes per corregir els errors formals.

Ja que estem en l'àmbit dels adjectius qualificatius, i que algú té la gosadia de parlar de la nostra actitud responsable i respectuosa de la Llei de finances

públiques i del Reglament del Consell, i de les atribucions d'aquesta Cambra, com a mala voluntat, jo li diria: a veure, com podem qualificar el fet de no complir amb la seva obligació de grup parlamentari que dóna suport al Govern? És desídia... és deixadesa..., és fatxenderia...? Què és el no haver presentat unes esmenes, i després tenir la barra de venir aquí a dir que nosaltres tenim mala voluntat i anar a la Comissió de Finances a violentar el Reglament del Consell i a pretendre que aleshores hem de fer la feina que ells han fet mal feta, Sr. síndic?

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per part del Grup Mixt?

Cap?

Pel Grup Lliberal, alguna intervenció?

Sí, Sr. Càndid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

És per contestar al Sr. Bartumeu.

Miri, jo no agafaré mai ni em permetré mai el luxe d'empènyer el mateixos qualificatius que fa vostè, primer per responsabilitat i segon per seriositat.

Nosaltres coneixem tant bé com vostè els reglaments, coneixem tant bé com vostè les lleis. El que li he dit abans, és que una vegada mencionat aquest tema amb el debat a la totalitat de les dues esmenes, nosaltres creïem -i ja veig que ho creïem malament- que hi hauria més bona voluntat per solventar aquest tema.

Res més que això Sr. Bartumeu.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Dallerès, per part del Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ja que el Sr. president del Grup Parlamentari Lliberal diu que coneix la Llei i els reglaments, només li recordaré que el Reglament del Consell no dóna pas potestat a la Comissió de Finances, ni a cap comissió, no li dóna la potestat legislativa. És a dir, no pot proposar la comissió com a tal. Qui ha de proposar... són els grups parlamentaris que han de proposar, en tot cas, les modificacions en un text. I això no ho van fer, i això, no ens poden pas culpar a nosaltres de què vostès no ho hagin fet.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part del Grup Mixt?

Per part del Grup Lliberal?

Cap intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions procediríem, doncs, a la votació.

Sí és sí a totes les parts del Projecte de Llei que han estat objecte de reserva, i no és no a totes les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fitó : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

Sí. Vots positius 15, negatius 9.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei del pressupost per l'exercici del 2004. Així mateix atès que no s'ha formulat cap esmena i cap observació queda també aprovat per assentiment el pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 16.45h)